

+ Welkom in de viering van Witte Donderdag – de eerste dag van het kerkelijk pastriduüm. Deze drie heilige dagen herdenken het leven, het lijden en het ‘verder van de dood’ van Jezus Christus. De wortels van deze dagen liggen in het Eerste Verbond, de Hebreeuwse Bijbel – in de exodus, de uittocht uit het land van de slavernij, het Joodse Pasen dat gevierd werd met ongedesemde broden. Op de vooravond van zijn eigen dood neemt Jezus ook van dit brood en deelt het met zijn leerlingen. Daarop aansluitend en daarmee verbonden, geeft hij een tastbaar teken van liefde en dienstbaarheid: hij wast de voeten van zijn leerlingen. Van al deze gebeurtenissen wordt verslag gedaan in het 12^e hoofdstuk van het boek Exodus en in het 13^e hoofdstuk van het Johannesevangelie. Wij gaan die passages aanstonds lezen.

Maar eerst vragen we om vergeving om op deze dag van de eucharistie de liefdesmaaltijd van harte te kunnen vieren.

Vergevingsmoment *Gloria*

Gebed

Wij gedenken hoe Jezus, voor Hij ging sterven, brood en wijn nam. Hij deelde deze gaven met zijn leerlingen en hij deelt ze met ons. Wij vragen U: laat ons in deze gaven de bron vinden van liefde en leven in overvloed. Door Jezus die ons voorging in deze liefde. Amen.

Exodus 12:1-8;11-14

Johannes 13:1-15

Overweging

Wij, christenen, delen de bijbel in tweeën: het oude en het nieuwe verbond, het eerste en tweede testament. Als ergens naar voren komt dat die twee delen bij elkaar horen, is het wel op deze dag. Wij begonnen de schriftlezingen met een gedeelte uit Exodus – Exodus, boek uit het Eerste Testament, het tegenverhaal tegen alle slavernij, verdrukking en vernietiging. In de lezing van vandaag horen we allerlei instructies voor het eten van het lam. Het bloed, dat uitgestreken wordt over de beide deurposten en over de bovenbalk van de huizen. Het is teken van redding. JWHW gaat voorbij en geen vernietigende plaag zal de bewoners van dit getekende huis overkomen.

Dit verhaal is ook verteld of gelezen door Jezus of door een van zijn leerlingen, toen zij dit feest van de voorbijgang, Pasen, vierden. Bij die viering heeft Jezus de rol van het lam op zich genomen en heeft gezegd: 'dit is mijn lichaam voor u - doe dit tot mijn gedachtenis'. Maar behalve zichzelf aanbieden als paaslam, doet Jezus nog iets anders. Eten van het lam is ook een verklaring dat wij open staan voor een leven in liefde. Bovendien omvat de gedachtenis aan bevrijding ook handelen in die geest. Het gaat niet alleen om het deelnemen aan de maaltijd. Het gaat ook om de gezindheid. Met welke houding en met welke intenties zitten we aan tafel? Hoe zijn we bij elkaar? In hoeverre willen we onze bestemming tot vrijheid omzetten in daadwerkelijke liefde?

Jezus geeft een voorbeeld van de gezindheid die hem bezielt: hoe hij naar zichzelf kijkt en naar de tafelgenoten. Hij giet water in het wasbekken, gaat de voeten van de leerlingen wassen en droogt ze af met de linnen gordel die hij om zijn middel heeft.

Zo is de eucharistie. De gedachtenis aan Jezus als het lam dat zichzelf geeft als levensvoedsel. Een gedachtenis die uitnodigt tot de moed om dienstbaar te zijn.

Gebed na de voorbede

Gedenk ons, God, in dit uur. Geef ons de kracht tot stilte en gebed. Dat wij mogen meegaan met Jezus Christus in dit triduüm, deze dagen van eenzaamheid, lijden en kruis naar het morgenlicht van Pasen. Amen